

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob **torških, četrških**
in **sobotah**. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za en mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50
za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.—
za vsa leta . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnine se plačevati naprej za sredebo
brez priložene naročnine za upravo se
ozira.

Posredne številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 3 avč.
izven Trsta po 4 avč.

EDINOST

Oglaš se računa po tarifu v petiti; za
naslove s debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osmrtnica in javne zahvale, do-
mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglasi spre-
jema **upravištvo** ulica Molino pic-
colo št. 5, II. nadst. Naročnine in oglase
je plačevati loco Trst. Odpri reklama-
cije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Poslanci, na delo!

Zbornica poslancev se je sešla zopet, da prične
svojim delovanjem. Prične, pravimo, kajti ono malo
dnij, kolikor je bila že skupaj, je bilo izpolnjeno
le po formalnostih konstituiranja zbornice in pa po
oni srditi in dolgi debati za osvoboditev iz zapora
poljskega poslanca Šajerja. Ta razprava je bila
lepa in dobrodošla prilika socijalističkim poslan-
cem. Isti so tudi izborni izkoristili to priliko in
smejo reči zadovoljno, da so svojim prvim nasto-
pom dosegli lep uspeh. Seveda je bil ta uspeh jako
v ceno, ker so bile vse stranke — izvzemši le pe-
ščico glasov —, v načelu za to, da je Šajerja sta-
viti takoj na svobodo. Vse stranke so soglašale v
menenju, da so oblasti v Galiciji posegle preko
svoje pravice in da so se pregrešile proti avstrijski
ustavi s tem, da so poslanca Šajerja obdržale
v zaporu še potem, ko je bil že izvoljen držav-
nim poslancem in mu tako odvzele možnost, sode-
lovati na otvorjenju zbornice.

Toda ta uspeh socijalistov je bil le vnanji,
sedaj pa treba, da pokažejo, da umejo svojo na-
logo in da so tudi kos tej svoji nalogi: da jih je
resna volja pozitivno sodelovati za rešenje social-
nega vprašanja, za socialne reforme v tej sméri,
da se v pravičnem zmislu uredi razmerje med de-
lom in kapitalom, med delodajalci in delavci. Hic
Rhodus, hic salta! Lepo je sicer, ako zastopnik
delavstva zasleduje in znaša na dan razne even-
tuelne zlorabe od strani različnih državnih orga-
nov ali pa gospodovalnih strank povodom volitev;
in ne le lep, ampak tudi jako hvaležno je to
delo, kajti efekt je zagotovljen. Poslanec-kritik,
ako mu je podeljen dar govornišva in ako je ob-
darovan dobrimi — pljučami, sme računati na burni
aplavz med široko maso. Ali to je manji negativni
del dolžnosti zastopnika naroda; glavna dolžnost
mu je pozitivno delo. Seveda je ta poslednji del
nekoliko težavnej in neuhvalenej. Saj ve vsakdo,
kako lahko je kritikovati to, kar zidajo drugi, a
kako težko je, sezidati kaj — boljšega. S tem še
ni pomagano nikomur, ako pravim: to ni prav in
ono ni prav! — ampak pomagal sem še le s tem,

ako sem povedal določno in jasno: tako in tako
treba urediti to!

Treznimi, resnimi in stvarnimi nasveti, po-
zitivnimi predlogi morajo dokazati socijalistički
poslanci, da razumejo svojo nalogo in da jih je
resna volja sodelovati na zakonodaji za primerno
preustrojitev človeške družbe. Voditi jih mora le
mirna resna volja, poštevala resnične odnose in
resnične potrebe, nikdar pa tista strast, tisti jedno-
stranski fanatizem, ki v vsakem nedelavcu vidi
sovražnika delavskega stanu in v vsakem imovit-
niku — oderuha, sleparja, hijeno, ki srka kri iz
žil delavca. V tem zmislu moramo svariti delavce,
ne iz nasprotstva, ampak iz prijateljstva do njih.
Slepim besnenjem in pavšalnim obsojanjem se pač
neti sovražstvo med delavci do družih stanov, do-
seza se, da se široke mase zgražajo na krivcih
— po velikem delu resničnih, deloma pa tudi do-
mišljanih —, ki se jim gode; stvari sami pa je
pomagano bore malo. Socialno vprašanje je velik
problem, ki treba bistrega vida, treznega razuma,
hladne krvi in — pravičnosti. Na kratko bodi
povedano: dobrih zakonov treba za socialno re-
formo, za varstvo delavcev in nižih slojev sploh.
Do takih zakonov naj primorejo zastopniki V. ku-
rije se svojimi sposobnostmi in svojimi praktičnimi
skušnjami. Zastopniki družih kurij, družih slojev,
pa naj si nikar ne maše svojih ušes pred opravi-
čenimi pritožbami onih, ki so bili do sedaj poli-
tiški brezpravni. Socialno vprašanje je tu; in o
omem, ki bi hotel prezirati to gibanje, bi morali
misliti, da je ali ignorant ali pa lehkomiselnik, ki
se hoče igrati z ognjem. Preziranje bi se mašče-
valo grozno. Mi smo se namenoma dotaknili na-
loge, ki jo bode vršiti zbornici na polju socialne
preosnove, ker imamo tudi v Trstu prilično število
delavskega stanu. Svariti smo hoteli na obe strani:
na jedni strani naj ne hoté klatiti zvezd z neba,
na drugi strani pa naj se slepo ne upirajo temu,
kar mora priti prej ali slej, če ne z lepoto pa z grdo!

Važno vprašanje, ki je bode rešiti zbornici,
je obnovenje pogodbe z Ogersko. Toda vse kaže,
da stvari ne pridejo tako hitro na vrsto, vsaj pred
jesenjo ne. Soglasna poročila trde namreč, da se

pojavi velike težkoče. Niti vladi — ko vendar
zahteva njijini lastni interes, da čim preje pride do
obnovenja pogodbe — se ne moreti sporazumeti
glede obojestranskega prispevka za ukupne stvari,
kaj bode še le z obojestranskima deputacijama? Predobro se je godilo Madjarom ob dosedanem
razmerju, da bi hoteli dovoliti v primerno in iz-
datno spremembo v razmerju prispevkov od te in
one strani; na drugi strani pa vse avstrijske
stranke soglašajo v tem, da se je tej polovici go-
dila dosedaj velika krivica in da te krivice nika-
kor ne vsprejmemo več na svoja pleča. To vendar
ne gre, da bi imeli Madjari 70% upliva na ve-
liko politiko države, mi pa 70% bremen! Ako
menijo Madjari, da imajo pravico do nekake po-
politiške superjoritete, pa naj nosijo vsaj jednako
financijsko breme! To prepričanje je splošno in
poslanci — med temi je tudi dr. Luginja —, ki
so bili izvoljeni v kvotno deputacijo, bodo morali
računati z javnim menenjem. Njim in sploh vsej
zbornici je dolžnost, skrbneje čuvati gospodarski
interes te polovice države, nego se je to dogodilo
do sedaj. Nikar naj se ne plašijo običajnih madjar-
skih groženj z velikimi konflikti, saj bi konflikti
gotovo več škodovali oni strani, nego pa naši.

Važna in bližnja točka na dnevnem redu
zbornice poslancev bode a d r o s n a debata. Stari
običaj je namreč, da parlament posebno addresso
odgovarja na prestolni govor. Adresa je v prvi
vrsti pojav lojalnosti do prestola, ali ima še drug
namen. Kakor je v prestolnem govoru v kratkih
potezah načrtan program vlade, tako črta parla-
ment v adresi svoje želje in ona načela, na katerih
bi hotel zasnovati političsko in vse javno življenje.
Ker pa parlament ni soglasen v svojem menenju,
ker imamo v parlamentu različnih strank z raz-
ličnimi, in često diametralno nasprotnimi si pro-
grami, je naravno, da se pojavita dva načrta in
se radi sestave adrese razvije velika političska de-
bata. Take velike debate je pričakovati že dni in
pozivljamo naše poslance, naj posežejo v debato
za veliko, pravično, etično in mnogojezično Avstriji
jedino prikladno načelo: n a r o d n e j e d n a k o p r a v n o s t i ! Potegnejo naj se za to, da pride

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski pisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Slednjič se je vendar odločila. Bleda, žalo-
stna, kakor da je Bog ve kje, je pričela v treso-
čem se svitu voščenihi sveč, iz katerih je, kakor
se je zdela, puhtela omamljajoča vonjava bezga in
hijacint, peti kreolsko pesem, narodno pesem iz
Louisiane, katero je gospa Dobsonova sama prire-
dila za petje s spremljevanjem na glasovirju:

„Mamsell Zizi, revica,
Ljubezen vroča je nakrat
Zmešala jej glavó.“

Tudi Sidoniji je bilo videti, opisujoči trpljenje
male revice Zizi, katera je znorela od ljubezni,
kakor bi bila bolna od ljubezni. S presunljivim
izrazom kakor smrtno ranjen golob je pela refrén,
ki se v otroškem narečju naselbinskem glasi toli
žalostno:

„Ljubezen vroča je nakrat
Zmešala jej glavó.“

Tudi nesrečni maščevalec bi lahko znorel za-
radi tega!

Ne, Sirena je slabo izbrala svojo pesem. Za-
čevši ime Zizi, se je čutil Fran prestavljenega v
mračno sobico v Maraisu, daleč proč od salona
Sidonijinega. Usmiljeno srce mu je pričaralo pred
oči podobo male Désireje, ki ga je ljubila že to-
liko časa. Do petnajstega leta se je zvala vedno
Zirée ali Zizi, saj je bila pa tudi v resnici „revica
Zizi“ kreolske pesmi, zapuščena, zvesta ljubimka.
Naj je Sidonija sedaj pela, kakor je hotela, Fran
je ni več niti videl, niti slišal. Sedel je na nizkem
stolu poleg delavne mize, kjer je tolikokrat čakal,
da Delobelle pride domov. Tam je bila rešitev
zanj... samo tam! K ljubezni tega otroka se je mo-
ral zateči, popolnoma izročiti se jej ter presiti:
„Vzemi me... reši me!“ Kdo ve... ljubila ga je tako
prisrčno... morda mu more pomagati, ozdraviti pre-
grešno strast njegovo.

„Kam pa?“ ga je vprašal Risler, vidé kako
je Fran ustal naglo, ko je utihnil zadnji glas
spremljevanja.

„Odhajam... pozno je.“

„Kaj... ti nočeš ostati tu? Soba je priprav-
ljena.“

„Vsa pripravljena“, je dostavila Sidonija s
čudnim pogledom.

On se je nekako hlastno zahvalil na pova-
bilu. Stavbinska družba mu je naročila marsikaj,
kar ga sili v Pariz. Med tem, ko so ga še sku-
šali pridržati, je bil že v predsobi, hitel v mese-
čini skozi vrt in skozi hrupno vrvenje v Asnièresu
proti kolodvoru.

Ko je bil odšel, je šel Risler gori v svojo
spalnico, Sidonija in gospa Dobsonova pa sta še
dolgo časa stali pri odprtem oknu salonov. Iz
bližnje kazine jima je zvenela nasproti godba,
vmes pa klicanje čolnarjev in ritmično, na votle
glasove tamburine spominjajoče plesno vršenje.

„Kako je prišel mir motit!“ je dejala gospa
Dobsonova.

„Nič ne dé... dovolj sem ga oslabila“, je od-
govorila Sidonija; „čuvati se moram pa vendar...
silno je ljubosumen ter bode strogo pazil na-me.
— Pisala bodem Cazabiju, da nekaj časa ne pride
sem; ti pa lahko poveš jutri zjutraj Georgesu, da
mora za štirinajst dni v Savigny.“

III.

„Mamsell Zizi, revica.“

Désirée je bila vsa srečna.

Kakor prejšnje lepe dni, je šel Fran sedaj
zopet vsak dan na stolec pri njenih nogah, a sedaj
ni več govoril o Sidoniji. (Pride še).

v adreso tudi odstavke, v katerem se bode primerno povdarjalo to načelo kakor *conditio sine qua non* za rešenje toli pogubnega in vsako uspešno delo za javni blagor ovirajočega narodnostnega prepira.

Slednjič pride te dni na vrsto stvar, ki se tiče naših primorskih odnošajev: nujna predloga Gregorčič-Coronini in Laginja in tovariši. V listih smo čitali sicer te dni, da so taki nujni predlogi sploh le grda zloraba. Ne tajimo, da ne bi se zlorabljala tu pa tam pravica do stavljenja nujnih predlogov, ali je tudi slučajev, ko je res ni druge poti, ako hočemo spraviti v razgovor perečo, toda na tej ali oni strani neljubo zadevo. V takem položaju so bili naši poslanci, ko so stavili nujna predloga, naj vlada da preiskati sedanje razmere na Primorskem. Te razmere so neznosne in bolne in kriče prav po — zdravilu. Kaj naj bi bili storili poslanci, da pride stvar v razgovor čim prej? Nije bilo druge poti, razum nujnega predloga. Po poslovnem redu mora razpravljati zbornica, da-li je temu predlogu priznati nujnost ali ne. Skoro gotovo je, da se omenjenima predlogoma ne pripozna nujnost, ker bi morali glasovati za nujnost dve tretjini poslancev. Na to je težko misliti, marveč so predloga sama izročila najbrže jednemu odsekov. Ali že v razpravi o nujnosti se da povedati mnogo, kar utegne pripomoči do boljšega spoznavanja razmer in do zbitrenja pojmov. Nadejamo se, da so se naši poslanci oborožili dobro, da bodo mogli uspešno nastopiti proti zvijačam in sofizmom, ki se gotovo pojavijo proti njim. Našim poslancem ne treba govoriti drugega, nego — resnico. Njim ne treba ničesar prikrivati in ničesar potajevati, tudi onih slučajev ne, ko so naši ljudje prišli v navskrižje zakonom. Glavna naloga jim pa bodi, da pojasne vzroke, kako da je moglo priti tako daleč, da je slednjič zavrelo med takim ljudstvom, kakoršni so naši okoličani, ki sicer navadno presežajo meje dopostnega v svojem respektu do drugorodcev! Dejstvo, da so se dogajali izgrede po naši okolici, je le simptom odnošajev; glavna stvar pa so vzroki, ki so doveli do izgrede. V tej smeri naj se giblje borba naših poslancev v predstojeci razpravi in zagotovljena jim je sijajna moralna zmaga.

Povsem se strinjamo se „Slov. Narodom“: „Zrak se mora očistiti, Slovenci in Hrvatje morajo vedeti, pri čem da so, česa jim je pričakovati od sedanjega ministerstva. Primorsko vprašanje se mora rešiti nemudoma, še predno pride na razpravo pogodba z Ogersko!“

Na delo torej, spoštovana gospoda poslanci!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 28. aprila 1897.

Cesar Fran Josip v Peterburgu. O vprašanju v Peterburgu poročajo peterburške vesti: Monarha sta si stisnila roke najpristrčneje in sta se objela trikrat. Veličanstvi sta se peljala najprej v Aničkovo palačo, kjer je cesar Fran Josip obiskal carico-mater in je ostal pri njej 20 minut. Potem se je cesar peljal v zimsko palačo, kjer je obiskal vladajočo carico. Naš cesar je podelil mnogo odlikovanj velikim knezom in raznim dostojanstvenikom. — Velikanskega pomena sti zdravijci, ki ste si izustili na dvornem obedu. Mladi ruski car je sila resen in hladen mož, tem pomembniši je torej toplota, ki veje iz zdravijce na našega cesarja. Povdarjal je posebno prijateljstvo in ukupnost nazorov in načel, idočih za tem, da se utrdi evropski mir. Car poklada posebno važnost na popolno solidarnost med monarhami. Naš cesar je odgovoril istotako pristrčno: „Globoko ginjen po ljubeznivem in pristrčnem vsprejemu, ki se mi je prirejal, odkar sem prestopil rusko mejo, izrekam iz vsega srca svojo živahno in odkritosrečno zahvalo. Veseli me, ko vidim v tem nov dokaz prijateljstva, slonečega na čutilih vzajemnega spoštovanja in lojalnosti, katero prijateljstvo je našim narodom najtrdnjeje jamstvo za mir in njih blaginjo. V trdni udanosti za zmago te stvari se bodem čutil vsikdar srečnega, ako bodem mogel računati na dragoceno pomoč carja Nikolaja in sem uverjen o vspehu ukupnih prizadevanj!“

Ponavljamo še enkrat, da veje neka posebna toplota iz teh izjav dveh mogočnih vladarjev, ki je visoko povzdiguje nad običajne konvencionalne govore o sličnih prilikah. Ti izjavi, izrečeni v toli slovesni obliki, pričati, da se je pričela nova doba

v razmerju med našo državo in Rusijo. A ne le mi, ampak vsa Evropa se mora veseliti, da sta oba vladarja tako odločno povdarjala svoje želje po ohranjenju miru in s tem potrdila, kar je rekel ruski vladni list: da sta car Nikolaj in cesar Fran Josip čuvarja miru!

Jezikovna naredba za Moravsko je že izšla. Določila iste so slične določilom naredbe za Češko.

Madjarsko nasilje. Povedali smo že, da ogerska vlada ni potrdila pravil družbe, ki jo hoté ustanoviti zatirani Slovaki, da bi potom iste nabirali denarne prispevke za ustanovitev in vzdrževanje jednega gimnazija slovaškim učnim jezikom. Povedali smo tudi, da je to udarec v obraz veljavnemu narodnostnemu zakonu. Na „razloge“, ki jih je navelo ministerstvo za notranje stvari, odgovarjajo prav dobro slovaške „Narodny noviny“: „Vzroki, ki jih navaja minister, so smešni in nezdržljivi z resnostjo stvari. Minister je rekel, da je že v obstoječih srednjih šolah (popolnoma preskrbljeno za višje izobražanje Slovakov. V resnici pa ni na Ogorskem nijedne srednje šole, v kateri bi se slovaški jezik predaval kakor jezik, ali da bi se v tem jeziku predaval koji predmet. In minister je tako — pogumen, da trdi, da je v obstoječih srednjih šolah preskrbljeno za višjo izobrazbo našega naroda! Zgodilo se je nebroj slučajev, da so se naši dijaki izključili iz srednjih šol, ker so se le privatno učili svojemu jeziku! Mi se sklicujemo na potrjeni zakon, toda liberalna vlada ne dovoljuje, da bi si narod, ki šteje 3 milijone duš, iz lastnih sredstev ustanovil jedno šolo. To je svoboda! Drugi vzrok je baje ta, da nimamo slovaških učnih knjig. In vendar smo že imeli jeden viši gimnazij in dva nižja gimnazija, za katere je bilo dovoljno knjig. Sicer pa nimamo še nikakega učnega načrta in smo predložili le pravila družbe. Minister je torej odločil o stvari, za katero niti ni šlo in ki ne spada v njegovo kompetenco, ampak v kompetenco naučnega ministerstva.“

Ves svet pa naj vidi, da za Slovake na Ogorskem ni nikakega obstojnega pogoja, da so v hujšem položaju, nego divjaki v črni Afriki, katerim se dovaja kultura v njih jeziku, med tem ko v nas ni dovoljeno, vzgajati mladino v materinem jeziku. Odločba ministerstva je krvav sarkazem oholega tirana, drzno postavljajočega samega sebe nad zakon, sramotitelja in skrunitelja kardinalnega zakona, potrjenega po Nj. Veličanstvu in posvečenega po kraljevi prisegi.“

Grško-turška vojna. Vrhovno poveljstvo v grški vojski je torej res odvzelo prestolonasledniku, princu Konstantinu. Iz Aten javljajo, da je odpovedan prestolonaslednik s svojim generalnim stabom vred. Je-li bode sedaj sreča milejša Grkom? Ne verujemo! Sicer pravijo, da princ Konstantin ostane „pro forma“ v Tesaliji — ker drugače bi bil škandal preočit, — toda ne da bi smel kaj vtikati se v sklepe novega generalnega štaba. A princa Konstantina ni morda odstavil kralj Jurij, ampak to je storil ministerski svet, prisiljen v to vsled vedno rastoče nezadovoljnosti in razburjenosti naroda. Ta nezadovoljnost jela se je celó obračati zoper kralja in je toli resnobna, da se v Atenah celó bojé revolucije! Toda, če bi se razjarjeno ljudstvo spozabilo nad dinastijo in se lotilo kraljevske družine, tedaj — tako zagotavljajo na Dunaju — takej nastopijo velesile. Toda tega se za sedaj ni bati, pač pa treba priznati, da se ministerstvo maje in omahuje.

Iz Aten prihaja nov glas, ki opravičuje nadejo, da bode vojna kmalu pri kraju, ako je silom ne podaljša — grška trma. Iz grške prestolnice namreč javljajo, da je Turčija poslala grški vladi izjavo, glasom katere ne stremi za razširjenjem zemljišča, glasom katere le zasesti Tesalijo in jo okupovati toliko časa, dokler Grška ne da dovoljnih garancij, da plača vojno odškodnino, katero bode zahtevala Turčija od nje. — Kakor znano, so velesile izjavile svoječasnó v svoji spomenici na Grško, da ne ta ne ona država ne bode imela nikakoršne koristi od morebitne zmage, ker je garantirana celokupnost turškega cesarstva. Lahko je torej igrati Turčiji ulogo „velikodušnice“; saj jo to ne stane — nič!

O dogodkih v Epiru so bila došla razna nasprotujoča si poročila, a slednjič je objavila pariška „Agence Havas“ danes jutraj to-le brzjavko iz Arte: Prvotni grški načrt, da udari grška vojska v srce pokrajine Epirus na mesta Pentepigadia,

Sicron, Janino in Mecovo, so opustili vsled poslednjih dogodkov...

Različne vesti.

Nj. c. in kr. Visokost nadvojvodinja Štefanija v Trstu. Takoj po prihodu v Trst je napravila Nj. ces. in kr. Visokost, cesaričina-vdova, izlet v vozu v Lloydov arzenal. Na potu nazaj pa je izstopila nadvojvodinja v ulici Sanità iz voza in se vrnila peš v hôtél. Opoludne je bil zajutrek pri namestniku, popoldne pa je nadvojvodinja napravila parnikom izlet v Miramar. Po koncertu „Zlatega križa“ je nadvojvodinja obiskala gledališče „Politeama“, kjer je bila gala-predstava. Včeraj jutraj se je Nj. c. in kr. Visokost odpeljala v Opatijo, da položi temeljni kamen zdravilišča družbe „Zlatega križa“.

Mestni svet tržaški bode imel nocoj ob 7. uri svojo IX. javno sejo. Na dnevnem redu bode 16 toček.

Za svetoivansko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda nabralo se je v „Narodnem domu“ pri sv. Ivanu v nedeljo 3 gld. 6 nvč. K tej svoti je dodal dež. poslanec gosp. I. M. Vatovec 94 nč., skupaj torej 4 gld.

Velikodušni darili družbi sv. Cirila in Metoda. Veleč. gospod Josip Stržinar, kurat v Lokvi, je blagovolil pokloniti moški podružnici družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu izdatni znesek 100 kron pod geslom: Sv. Ciril in Metod, varujta nas verskih in narodnih odpadnikov! Slovanska aposteljna, sprosita za slovensko mladež slovenske šole!

Velečenjeni gosp. Fran Hrašovec, c. kr. okrajni sodnik v p. in blagajnik podružnice sv. Cirila in Metoda v Gradcu, je poslal tudi moški podružnici tržaški lepo svoto 100 kron v imenu preč. g. A. S. Tolminca, župnika v dež. bolnišnici v Gradcu, kakor podporo za slovensko šolo v Trstu ali okolici.

Uzornima in požrtvovalnima rodoljuboma bodi izrečena najsrčnejša javna zahvala na njih zares velikodušnih darilih. Bog plati stoterokrat! Ista podružnica je prejela 2 kroni, nabrani po tržaskih pekovskih pomočnikih, zbranih na velikonočno nedeljo v gostilni g. Caharije na Nabrezini.

„Kmetijska družba za Trst in okolico“ naznanja vsem onim udom in poverjenikom spodnje okolice, ki so se oglasili za modro galico, da morajo brez drugega priti po njo v soboto dne 1. maja od 8. do 12. ure popoldne na tehtnici g. Modica, Via Torrente, kjer prodajajo prešiče.

Energično postopanje ravnateljstva tehniškega zavoda zoper štrajkovce. „Corresp. Bureau“ objavlja: „Štrajk v ladijostavbarskem zavodu prisv. Roku nadaljuje. Ker so delavci stavili toli pretirane zahteve, je upravni svet opozval one koncesije, ki jih je bil dovolil takoj o početku štrajka in opozarja delavce, da se bodo smatrali odpuščeni tisti delavci, ki do 3. majnika ne vstopijo zopet v delo.“ — Da se štiti last vojne mornarice v zavodu, odposlani sti dve stotnji vojakov k sv. Roku. Doslej ni bilo nikakoršnih izgrede.

Obžalujemo odkritosrečno, da delavci niso hoteli slušati dobrega sveta in da so se vsled svoje trme pripravili ob koncesije in poboljšanje svojega stališča, kakoršno se jim morda ne ponudi tako z lepa zopet!

Lahonska surovost. Minole nedelje je bila družba delavcev v neki na novo odprti gostilni v ulici della Pesa. V tej družbi je bil — ne da bi koga poznal — 42letni težak Anton Felicijan iz okraja Sežanskega, stanujoči v ulici S. Francesco hšt. 32. Razgovarjalo se je, — kakor v Trstu že drugače niti biti ne more, — o narodnosti, o italijanstvu in o volitvah. Delavci so vprašali Felicijana, kateri stranki pripada on? Mož, čuvši prej nazore teh italianissimov, je odgovoril oprezno, da se ne razume na take stvari in da se rajše briga za cerkev in rožni venec. A družba je pritiskala nanj toliko časa, dokler ni povedal, da je — Slovenec. Na to pa je planil vanj jeden izmed družbe, in ga dvakrat bliskoma udaril z nožem: prizadel mu je veliko rano na tilniku in majhno poleg levega očesa. Po naključju je došel v gostilno neki stražar, ki je spremil ranjenega na zdravniško postajo, od koder so ga odpeljali v bolnišnico. Ob ustupu stražarja v gostilno pa jo je napadalec popihal, ne da bi bil kdo to opazil. Felicijan pa ga je že toliko opisal, da ga policija brčkone najde.

O razmerah na Primorskem je pisalo te dni tudi glasilo krščanskih seccijalistov „Deutsches Volksblatt“. Goriški dopisnik tega lista omenja predloga Gregorčič-Coroninijevga, s katerim se opozarja vlada na nenormalne odnose na Primorskem, in se pozivlja ista, da slednjič vsestranski uveljavi prava državljanov te dežele, z jamčena v državnih osnovnih zakonih, ter da se prepriča, v koliko so bila potrebna, zakonita in umestna mnogoštevilna aretovanja v okolici tržaški in v političnem okraju goriškem. Potem piše „Deutsches Volksblatt“: „Ta predlog pride v razgravo takoj, ko se sestane parlament. Predlagatelji dokažejo o tej priliki neovrznimi dokumenti, da so vse v Gorici in v bližnjih vaseh dogodivše se izgrede izzvali izvestni krogi, da bi po poznanem izgledu prikrili irredentistiška rogoviljenja, demonstracije in izgrede in da bi kazali le-té kakor patrijotiske pojave. O tej priliki pridejo v razgovor dejstva, ki mečejo kričečo svetlobo na odnose v Primorski. Kaj pomaga to, da se patrijotisko misleče prebivalstvo bori proti rogoviljenju irredente, ako Često se je že dogodilo, da so bile zaprte osebe, ki so bile klicale „živela Avstrija“, češ, da je prepovedano vsako vsklikanje in kričanje. Dvorni svetnik Bosizio je le po imenu voditelj okrajnega glavarstva goriškega, prava upravitelja sta okrajni komisar Prinzig in viši policijski komisar Contin; tudi župan Venutti ima tu pa tam mogočno besedo. Večkrat je bilo že dokazano, kakov patrijot da je ta dr. Venutti; danes naj povem še najnovejšo dogodnico. Nado budni in mnogo obetajoči sin županov, Italo, predstaviti bi se bil moral minolega tedna naborni komisiji. Toda predložil je zdravniško spričevalo, da radi bolezni ne more priti pred komisijo. Njegova bolezen je morala res biti silno huda, kajti mogel je celo na kolesu zdržati v Furlanijo“. (Dopisnik dunajskega lista ni vedel, da temu „najnovejšemu“ činu bode sledil še drugi najnovejši in še lepši čin, o katerem smo sporočili tudi mi te dni, kako so namreč iz županovega stanovanja letele stolice in steklenice na slovenske novince. Op. ured. „Edinosti“.)

Konečno govori dopisnik dunajskega lista še o nekem sestanku med neko odlično osebo iz uradniške hierarhije in med drugo odlično osebo iz cerkvene hierarhije, kateri sestanek da je imel usodnih posledic za zdravje cerkvenega odličnjaka. Mi nočemo imenovati imen iz dolžnega spoštovanja in družih ozirih.

Občinske volitve v Ljubljani. V tretjem razredu so bili izvoljeni z izdatnimi večinami kandidati narodne stranke Hribar, Škrjanc in Žitnik. Včeraj je volil drugi razred, vseh nam še ni znan.

Avstrijski Lloyd in grško-turška vojna. Iz Carjegrada poročajo, da je turška vlada dostavila avstrijskemu poslanstvu spis, v katerem prosi, da odredi potrebno, da oni Lloydovi brzi parniki, ki imajo dovoljenje ploviti skozi Dardanele tudi po noči, naj nikar po noči ne plujejo skozi Dardanele, dokler traja vojna. — Jednaka priobčila so dobili tudi odposlanci drugih držav, čijih brzi parniki imajo to dovoljenje.

Za družine radi volilnih izgrediv zaprtih okoličanov so darovali nadalje:

Vesela družba pri Mičelu na Opčinah	2	gld.	50	kr.
V Kozini nabral Ivan Šiškovič (izkaz darovalcev posebe)	20	„	80	„
V gostilni „pri petelinu“ nabral Križaj iz Senčevč	6	„	—	„
gostilničar Ant. Vodopivec je dodal	—	„	50	„
F. Rade Starec nabral v Lokvi	30	„	—	„
F. F. v Sodražici	1	„	—	„
N. P.	1	„	—	„
Ukupno	61	gld.	80	kr.
Prej izkazanih	922	„	72	„
Ukupno	984	gld.	52	kr.

Imena darovalcev izkazanih, skupno nabranih in doposlanih nam svot prinašamo posebe na drugem mestu. Nadaljne darove sprejema radovoljno ter deli mej potrebne družine naše upravnistvo.

Vabilo. Ker se občnega zbora dne 25. t. m. ni udeležilo zadostno število zadrugnikov, na nanja odbor „Gospodarskega društva“ v Škedenju (uknjižene zadruge z neomejeno zavezo), da bo redni občni zbor v nedeljo dne 2. maja t. l. ob 4 uri popoldne v prostorih Sancina Gašparja, po domače Man.

Iz Rojana nam pišejo: Minele velikonočne praznike smo pa res mislili, da nismo več v Rojannu, ampak kje doli v Italiji. Na veliki četrtek je bila samo italijanska propoved, seveda — to moramo pripoznati — ob veliki udeležbi; za to so že skrbeli mestni prijatelji in prijateljice g. župnika! — Na veliki petek je bila sicer res slovenska propoved, toda nikakor ne primerna velikemu resnemu trenutku, ampak g. župnik je — nekaj čital o (kakor je že to njegova navada) svojem razmerju do župljanov. Čital je, češ, da propovedati ne more, ker je bolan. Čudno, da prejšnjega dne, ko je propovedoval italijanski, ni bil čisto nič bolan! Res, čudna bolezen to, ki ga napada le tedaj, ko bi moral propovedovati slovenski! — Veliko soboto se je trlo ljudstva zvečer na ustajenju, bila je tolika gneča, da ni bilo možno gibati se! To bi bilo sicer veselo znamenje ali zopet tu moramo povedati, da je bila ta množica iz mesta, ki ni prišla k nam zaradi pobožnosti, ampak jedino le zaradi gospoda — župnika. V procesiji ni bilo zopet niti jednega slovenskega glasu. Zlasti je ljudstvo britko pogrešalo tisto staro, tradicionalno in toli priljubljeno mu pesem: „Zveličar naš je ustal iz groba“. Vse latinsko in le latinsko. Ogorčenje med domačini — sosebno pa med starimi ljudmi — je bilo toliko, da je bilo po procesiji — užaljenim srcem moramo zapisati to — celo grdega preklinjanja. Ali še ne slutiti g. župnik, kam da jadra se svojo — politiko?!

Oba praznika zopet le latinsko in le latinsko. Vsaj pri popoldanskem blagoslovu smo pričakovali kake besede v našem materinem jeziku! Ali nič, nič! Naše želje, naše čutstvovanje se ne pošteva več v cerkvi rojanski! Kako misli naše ljudstvo, uveril se je lahko gosp. župnik na prvi praznik, ko se je vršilo darovanje (ofer)? Koliko rojanskih mož je videl gosp. župnik? Lahko jih je štel. Po blagoslovu so vsiklikali ljudje pred cerkvijo: Mar vržimo v potok svoje molitvene knjige, saj jih ne moremo rabiti več! In vse to se je godilo vzlic pisani prošnji, ki smo jo poslali na visokočastiti ordinarijat, da bi se vsaj za velikonočne praznike vršila popoldanska služba božja po stari navadi! Pa zopet nič in nič!

Na „belo nedeljo“ je oznanil gosp. župnik v slovenskem in italijanskem jeziku — v slovenskem pa jako na kratko — da bode v torek sv. maša zadušnica za pok. župnika Thalerja, in je o tej priliki izustil nastopne besede: Martedì alle 7 ant. vi invito tutti parrochiani, d'intervenire alla messa funebre pel suffraggio dell'anima del det. parrocho Thaler, il quale lottò per ben 27 anni comme martire in questa parrocchia“.

Kako more govoriti gosp. župnik, da je bil pokojni župnik Thaler mučenik med nami, ki smo ga ljubili in spoštovali in si ne želimo družega, nego to, da bi se povrnili zopet Thalerjevi časi! Pok. župnik Thaler je sicer res moral prebiti marsikatero britko; ali od katere strani? Na to vprašanje bi mogli dati pojasnila gosp. župniku Jurzi — njegovi prijatelji!

Nadalje je oznanil gosp. župnik, da se prične krščanski nauk za sv. birmo in prvo obhajilo. V daljšem italijanskem delu tega naznanila nas je zopet nekako „zafknil“ naš gosp. župnik, češ: La dottrina, chechè ne dica la gente ed il nostro „buon cappelano“ (!!!) che è molto occupato, la terrò io“. No, no, gospod župnik, vi niste odvzeli tega bremena našemu zares dobremu kapelanu zato, ker ga imate radi, ampak le zato, ker hočete služiti sistemu da ugodite onim, ki so vas imenovali. Saj se poznamo, velečastiti g. župnik Jurizza!

Iz Gorjanskega nam pišejo: Prihodnjo nedeljo dne 2. maja priredi naše domače bralno društvo svojo veliko veselico. Razpored obeta mnogo užitka. Domači zbor se pomnoži z vnanjimi pevskimi in pevci. I dobroznani nabrežinski pevci pridejo. Iz vseh vasij in sel se ljudstvo pripravlja, da trumoma poleti istega dne v Gorjansko. A tudi mi se pripravljamo na dostojen vsprejem gostov. Že sedaj se snaži in čisti, se reže zelenje, se šivajo belo-modro-rudeče zastave. Torej dragi bratje po krvi, razveselite nas v nedeljo s svojo navzočnostjo! Pridite od blizu in daleč, vse žene, vsi možje, kar hodi in kar gre! Ako pa bode vreme neugodno, ostanite doma in pridite prihodnjo nedeljo dne 9. maja.

Gradec zoper jezikovno naredbo. Iz štajerskega Gradca, ki je pangermanska centrala v Avstriji, pišejo pod tem zaglavjem: Ako se že po vseh štajerskih nemških (ali pa umetno germanizovanih) mestih, kakor n. pr. v Celju, Mariboru in drugod živahno protestirali zoper jezikovno naredbo, seveda slednjič ni moglo zaostati niti glavno mesto Štajerske, v katerem so bili nedavno vsadili „Bismarckov hrast“ in katero mesto se ponosno nazivlje „nemško najnarodniše mesto vse Avstrije“. In dne 22. t. m. so se res v neki graški gostilni štajerski nemški nacionalci zbrali v ta namen, da poderejo jezikovno naredbo. Bilo je o tej priliki govorov, nadahnjenih skrajnim, strastnim sovražtvom zoper slovanstvo. Med nestrpnosti se je najbolj odlikoval poslanec Wolf, ki je bil došel z Dunaja navlaš na ta shod. Ta steber Germanije je zaključil svoj bojni govor zoper Slovanstvo zardilom: „Mi, Nemci, ne popustimo, niti če gre vsa Avstrija na kose!“

To je torej „lojalnost“ in „zvestoba“ Nemcev do dinastije in države! Rajši bi videli Avstrijo propasti, nego da bi dovolili Slovanom jednako-pravnost! Hujše mržnje do pravice si pač ni možno misliti.

Prostovoljci za Grško. Minole nedelje se je z grškim parnikom „Phönix“ 32 italijanskih prostovoljcev odpeljalo iz Trsta na Grško. Ukrcanju je prisostvovalo več policijskih uradnikov, ki so izključili 15 drugih prostovoljcev, hotečih na Grško, kajti bili so avstrijski podaniki in niso imeli predpisanega dovoljenja za potovanje v inozemstvo, a jednega izmed teh so celo aretovali, ker je imel falzifikovan potni list. — Čujemo, da bi se prostovoljci bili imeli odpeljati Lloydovim parnikom „Austria“, toda zadnji trenotek so jih ukrcali na grški parnik „Phönix“.

Predsednik Faure obišče Peterburg. Iz Pariza javljajo, da je določeno za stalno, da predsednik republike, Faure, junija meseca odpotuje v Peterburg.

Grki v Ameriki. Grki, naseljeni v državi San Francisko, pripravljajo se na odhod v domovino. 250 krepkih mož hoče na bojno polje bratom v pomoč. Toda bati se je, da bode — že prepozno, ko dospé Grki iz Amerike v Evropo.

Perzijski šah obišče Evropo. Šah Masaffer-ed Din obišče to poletje kojo glasovito evropsko kopelj. Šaha namreč muči protin in proti tej bolezni mu je mešan mednarodni konzilij zdravnikov priporočil kopelj. Šah je izjavil, da se udaje nasvetu zdravnikov.

Širitelj nemške kulture v vstočni Afriki. Minolega tedna je bila v Berlinu pred disciplinarnim sodiščem za zaščiteni ozemlje nemške države razprava zoper državnega komisarja in bivšega guvernerja nemške kolonije v vstočni Afriki, znanega Petersa. Obtožba trdi, da je dal Peters leta 1891. nekega zamorskega mladeniča, leta 1892. pa neko dekle samovoljno obesiti, da je pričel proti zamarskemu glavarju Malamiji neopravičene vojne spletke ter da je leta 1892. poslal predpostavljene oblasti neistinitih poročil. Nadalje govori obtožba o intimnem občevarju gospoda državnega komisarja z zamorkami in trdi, da je gospod komisar o takih prilikah pogostoma nastopal — sé silo, in upornim ženskam dal odšteti po 25 udarcev z bičem! Priče so večinoma potrdile obtožbo, dasi je bilo opaziti marsikateremu svedoku, da govori z veliko rezervo. Razprava se je završila s tem, da je disciplinarna komora spoznala Petersa krivega ter ga kaznovala z odpustom iz službe in obsodila na poravnanje stroškov postopanja. — Preblaga, mnogo preblaga kazen za takega barbarskega „širitelja kulture“!

O žilavosti življenske sile v bacilih kuge. Načelnik bakteriološkega oddelku higijenskega zavoda v Brooklynu, učeni dr. Wilson, se je poslednji čas mnogo bavil s proučevanjem bacilov kuge in konstatoval marsikaj, kar je vzbudilo senzacijo v zdravniških krogih. V prvi vrsti je dokazal, da solčni žarki in zrak ne vplivajo prav nič na te bacile; prej se je mislilo, da jih svetloba in zrak uničujeta. Drugo, važno odkritje je to, da se vzdržuje življenska sila v suhih bacilih še preko 43 dni! Dr. Wilson priporoča zatorej v interesu splošnega blaga, da je dobro desinficirati blago, obleko in pisma, prihajajoča iz krajev, kjer je kuga.

„Duh pokojne tete“. Do kam more praznovrstvo in vraža zavesti nevedno ljudstvo, doka-

zuje tudi ta-le slučaj, ki se je te dni dogodil v neki vasi Krassó-Szörenyske županije na Oger-skem.

Kmetu Janos Ferenczu se je dozdevalo, da vidi v snu svojo pred par dnevi umrlo teto Raveko in tega lica se ni mogel iznebiti nikakor. Šcasoma so so pričeli domisljati vsi člani Ferenczeve družine, da videvajo v snu prikazen teto Raveke. Složni so si bili, da je ta njih domisljija — „duh pokojne teto“. Sklenili so preskrbeti „duhu pokoj in mir“. Da pa se to doseže, treba je sezgati truplo pokojnice (1). In šli so na pokopališče, izkopali krsto s truplom Ravalike, odbili pokrov, dobro polili polusegnito truplo pokojnice s petroljem in zažgali! Ko slednjič ni ostalo od pokojnice nego kup pepela, zagrebli so pepel in šli domov. Sedaj pa se sodišče bavi s tem dogodkom.

Tesla o spanju. Slavni elektrikar Tesla, tekmeč Edisonov, izrazil se je v ameriških časopisih, na stavljeno mu vprašanje o spanju tako-le: Dokler človek bdi, umira minuto za minuto, trenotek za trenotkom, toda, kadar spi, dovaja mu spanje novih močij, ki mu daljšajo življenje. Kolikor dalje časa torej človek spi, toliko dalje bo de hodil po zemlji. Ko se je Lesseps vozil preko oceana, spal je nepretrgoma po 20 ur. Tudi Gladstonu ugaja spanje, kajti spi povprečno po 12 ur na dan. „Jaz mislim“, zaključuje Tesla, „da bi oni človek, ki bi se navadil spati po 18 ur na dan, moral doseči starost 200 let.“

Sodnijsko. 34letni Francesco Cecatti iz občine Poreške je dobil zaradi javnega nasilstva, storjenega nevarnim pretenjem, 15 mesecev težke ječe. 16letni Ivan Marsič iz Pulja je obsojen zaradi žaljenja stražarjev na 3 tedne zapora.

Koledar. Danes (29.): Peter, mučenec; Antonija, dev. muč. — Jutri (30.): Katarina Sienska, dev.; Marijan, muč. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 4 uri 59 min., zatoni ob 6 uri 59 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 15 stop., ob 2. pop. 185 stop. C.

Klopotec.

Novela.
(Dalje.)

Če pa je prišla britka smrt po Prleka, poje mu klopotec ginljivo mrtvaško pesem, ne vprašaje, če je umrl bogatin ali siromak; saj ne zahteva za vsako urico denarnega plačila, kakor sicer sebični svet...

Klopotec nadomestuje tudi zvonove v Velikem tednu, samo, da se sme oglašati le tedaj, kadar je cerkovnikova volja; saj mu odjemljejo veterne, da se ne more oglasiti, kadar potegne veter; v vinogradu pa, kjer mu nihče ne jemlje veterne, zapoje, če potegne le najrahljeja sapica.

Ganljiva je ljubezen, ki jo vživa klopotec v Prlekijah.

Prlek ne more živeti brez klopotca. Če mora z doma v tuje kraje, ter se v kaki jasni poletni noči spominja klopotca, silijo mu zolze v oči, vleče ga nazaj v domači kraj...

Mislil, da umeva sedaj vsaka čitateljica moje počenjanje, ko sem se spomnil klopotca na smiklavškem hribu, pod tisto košato tepko. Da nisem šel v domači kraj, kriva je Španjolka, njej na ljubo sem ostal v Celji, ker z vročo ljubeznijo ne more konkurirati niti klopotec, kakor nobena stvar na svetu....

Mizarski mojster Križman okusil bi skoraj moj poljub, ker zgotovil je v enem dnevu zaželeni klopotec. Pa domislil sem se Španjolke, ter mu stresal in stiskal le desnico. Čez dve uri oglašil se je na tepki pred Rebko vilo moj klopotec. Veličastno je zapel — Križman mu je dal orehovo desko —, da se je razlegalo po vsej Savinjski dolini. Celjani so pa strmeli in zijali na šmiklavški hrib.

Ta hrib! Vedno vznemirja uboge Celjane. Ni še dolgo temu, da so na njem pokali možnarji, pripoveduje svetu, da dobi Celje „slovenski“ gimnazij, a sedaj pa se glasi na njem celo klopotec.

Zelo je pa ugajal klopotec Španjolki. Stala sva nemo pod tepko, držal sem jo okoli pasa, njena glavnica je slonela na moji rami, njeni črni lasje bratili so se z mojimi plavimi.

Govorile so najine oči — oni internacionalni jezik, za katerega ni nobene slovnice; nad nama pa je pel moj klopotec... zdelo se mi je, da je uglašbil najino ženitvanjsko himno.

Strastno sem poljubil ljubljeno bitje in ji govoril o klopotčevi himni.

Strepetala je, se mi strgala iz objema in pobegnila v svojo sobico, kamor sem ji sledil, poln sladkih čutov — pogrešal nisem ničesar.

Trenotek, v katerem je zapel v prvič moj klopotec, bil je zelo pomenljiv za neko celjsko gosposodičino. Doživela je že davno trideseto leto, dosegla težo 85 kil, imela dve hiši, nič sorodnikov, pa še nekaj 50 tisočakov — a lepa ni bila, kar je menda zakrivilo, da se ni dobila moža.

A prišel je pred meseci v Celje upokojeni major P... Prinesel je prazne žepe, nekaj dolgog, suho, zelo suho grlo in lepe črne brke.

Zvedel je za lepo premoženje, ugajalo mu je, zato se je seznanil z gospico in jo sklenil vzeti.

Ravno ji je stavil tisto važno vprašanje, ter, v svesti si zmage, pričakoval odgovora, ki bi napravil iz nje gospo majorko v pokoju, a iz njega dostojno bogatega moža. (Zvršetek pride.)

Najnovejše vesti.

Dunaj 28. (Zbornica poslancev.) Posl. baron Elvert in tovariši, Schönerer in tovariši so stavili nujne predloge za odpravo jezikovnih naredeb; poslanec Ebenhoch in tovariši za odpravo obrtnega reda.

Peterburg 28. Na včerajšnjem gala-obedu so nosili gostje podeljene jim rede. Grof Goluhovski je imel veliki križ Andrejevega reda, ki mu ga je izročil car osebno med avdijencijo. — Cesar Fran Josip je podelil vojnemu ministru Vanovskemu in generalnemu adjutantu Richterju veliki križ Štefanovega reda. Med obedom sti bili obe veličanstvi, car in cesar, očevidno v jako živem pogovoru. — Po obedu je bil cecle, na katerem se je car Nikolaj posebno bavil z avstro-ogerskim poslanikom princem Lichtensteinom, grofom Goluhovskim, baronom Beckom in grofom Paarom. Cesar Fran Josip je govoril z grofom Muravjevom, Goremykinom in Chilkovom. Na večer je bila velikanška razsvetljava; čarobno sta bila razsvetljena obrežje ob Nevi in prospekt Nevskega.

Carigrad 28. Grški vojaki in veliki del prebivalstva so ostavili Trikaló in Volo. Tjakaj je dospela že turška kenjica.

Solun 28. Oficijska brzojavka poroča o boju pri Losphakia: Grška vojska se je morala umakniti. Število mrtvih se ceni na 400; mnogo je ranjenih.

Atene 28. Brzojavka polkovnika Manosa iz Arte javlja o novem napredovanju Grkov. Posadka v Prevesi šteje 3000 mož, in je močno oslabela vsled desercij. Polkovnik Manos zahteva še vojakov. (Iz današnjih brzojavk je razvidno, da na severno vztočni grško-turški meji napredujejo Turki, dočim se na zapadni strani ob morju Grki še vedno dobro drže.)

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica najesen 6.86 6.87 Pšenica za spomlad 1897 7.68 do 7.70 Oves za spomlad — — —. Rž za spomlad 6.20—6.25. Koruza za maj-juni 1897. 3.32-3.32 Pšenica nova od 78 kil. f. 7.80 7.85 od 79 kilo. 7.85 7.90 od 80 kil. f. 7.95—8.—, od 81 kil. f. 8.— 8.05 —, od 82 kil. for. — — —. Jedmen 5' —8' prosa 5.80—6.25.

Pšenica: Srednje ponudbe. Milni rezervirani, cene 5 nč. ceneje. Prodaja 15.000 mt. stot. — Vreme: lepo. Praga. Nerafinirani sladkor for. 11.62 1/2, do —. Novi po f. 11.72 1/2. mlačno.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst s carino vred odpošiljatev precej f. 31.— 31.50 Condore 32.75 33.25 Cetvorni 33.75—40. V glavah sodih 38.—

Havre. Kava Santos good average za april 48.75 za avgust 50.— mlačno.

Hamburg. Santos good average za maj 40.25. za juli —, za september 41.75 za december 42.50. mlačno.

Dunajska borza 28. aprila 1897.

	včeraj	danes
Drjavni dolg v papirju	101.25	101.25
Avstrijska renta v zlatu	101.25	101.25
Avstrijska renta v kronah	122.30	122.25
Kreditno akcije	101.—	100.80
London 10 Lst.	348.75	352.65
Napoleoni	119.50	119.50
20 mark	8.52 1/2	8.52
100 italj. lir	11.72	11.73
100 italj. lir	45.05	45.05

C. kr. dvorna tovarna orgelj bratov Rieger

v Jägerndorfu avstr. Silezija.
Zastopstvo v Budimpešti, VII., Garay-utca št. 48
v lastni hiši.

Dobre, cene cerkvene orglje
pod jako ugodnimi pogoji.

Katalog za orglje zastonj.

Zobobol olajšujejo
zobne kapljice lekarnja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta)
katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k
Vis prejasne gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje
Stefanije
Steklenica velja 20 kr

Št. 5129.

Razglas.

Dne 12. maja t. l. ob 10. uri
predpoludne vršila se bode pri
podpisnem uradu javna dražba
lovov davčnih občin: Štjak, Rodik
in Lokva.

Lovi oddajejo se za dobo 8
let. Vzklicna cena za lov v Štjaku
znaša 71 gld., za lov v Rodiku
206 gld., za lov v Lokvi 250 gld.

Natančnejši pogoji dražbe in
zakupa morejo se pregledati pri
tem c. k. okrajnem glavarstvu in
pri županstvih v Štjaku, Rodiku
in Lokvi.

C. kr. okrajno glavarstvo.

Sežana 27. aprila 1897.

Schaffgotsch.

Svečar v
Gorici
J. KOPAC
Solikanska cesta
št. 9.
priporoča velečastitemu svečenstvu, cerkvenim upravam,
ter slavnemu občinstvu pristno

Voščene sveče

kilogram po 2 gld. 45 nč.

Ha so one sv. č., koje nosijo protokolicano tvornično znamko, nepokvarjene, jamčim se svoto 1000 kron.

Sveče slebeje vrste za pogrebe in postransko razsvetljavo cerkva dobivaje se po jako nizkih cenah.

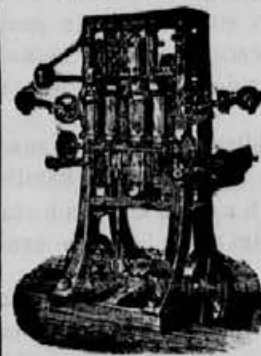
Prodajem tudi tamijan za cerkve:

Lacrima najfinejši klgr. po gld. 1.20

običajni " " " 1.—

Granis " " " —.60

Blago pošilja se na vse strani avstro-ogerske monarhije poštne prosto.

G. Tönnies
Ljubljana.

Tovarna strojev
in
kovačnica za kotle.

Specijaliteti:

žage in stroji za
obdelovanje lesa.

OLJE.

Pošilja se od
5 litra naprej
in na debelo.

Pošilja se od
5 litrov naprej
in na debelo

Acquedotto št. 9. (nasproti „Latteria Svizzera“)

Ima se veliko korist in velik trud se prišpara, ako se poslužuje pri l. spediciji in slov. firmi za olje, kis in mlo. Postrežba je točna, hitra in vrči so tralni. Prevzemajo se pošiljatev za celo Primorsko, Kranjsko, Štajersko in Trst prosto na dom, ostavi vrč na domu brez are. Jedilno olje l. 28 nč., fino 32—36 nč. l., finejšje 56—60 nč. l., ekstrirano 64—72 nč. l. — Kis vinski in ciperški po jako nizki ceni. Milo kuhinjsko 18 nč. K. fino 24. finejšje 26—28 nč. K. Velika zaloga mila (žajfe) za toaleto po zmernih cenah. Udani Anton Širca

Gasilno orodje

brizgalnice vseh strok
brizgalnice na par
sesalke, vodnjaki,
oprave, cevi i. t. d.

pri
Fr. Kernreuter,

DUNAJ

Hernals — Hauptstrasse 105.

Prevzarki in ceniki na vse kraje
brezplačno.

